

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1033/2015
09.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Радослава Петровића и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.С., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног -адвоката Д.Ц., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу 2К бр.28/14 од 30.04.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 800/15 од 03.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 09. децембра 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С. – адвоката Д.Ц., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу 2К бр.28/14 од 30.04.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 800/15 од 03.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу 2К бр.28/14 од 30.04.2015. године, окривљени Д.С. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године.

Истом пресудом, на основу одредаба чланова 78, 79, 83. и 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана, те одређено да ће се ова мера извршити у Заводу за извршење казне и да ће трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године, с тим што се време проведено у установи за лечење урачунава у казну затвора, као и мера безбедности одузимања предмета извршења кривичног дела, и то 6 кутија лека "Бупренофин" у оригиналном паковању, укупно 40 таблета, јачине 2 милиграма.

Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка суду и Вишем јавном тужилаштву плати износ који ће бити накнадно одређен посебним решењем председника већа, те да на име паушала плати износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 800/15 од 03.08.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Д.С., а пресуда Вишег суда у Пожаревцу 2К бр.28/14 од 30.04.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.С. – адвокат Д.Ц., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, и то због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, указивањем да је на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци погрешно примењен кривични закон, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи обе нижестепене пресуде или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду, уз истовремени предлог да донесе одлуку о одлагању или прекиду извршења правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац је у захтеву као разлог подношења само формално означио да је "на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци погрешно примењен кривични закон" што би представљало повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном и браниоцу, међутим у образложењу захтева наводи да окривљени Д.С. није тражио новац од сведока В.С., већ да му је сам сведок нудио новац за лекове које му је дао окривљени, да мотив окривљеног није био остваривање зараде, већ је лек давао сведоку из искључиво хуманих разлога, те да стога у конкретном случају нема елемената купопродаје психоактивних супстанци у смислу одредбе члана 246. став 1. Кривичног законика.

Из изнетих навода произилази да се нижестепене пресуде суштински побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, а што не представља разлог због које је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, а због повреде закона.

Како је, дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, а суштински се указује на недозвољне разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.